

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-93/11

Prishtinë, 26 korrik 2012

Në çështjen e:

D.M.P.

Paraqitësi i kërkesës/Ankuesi

Kundër

R.H.

Pala përgjegjëse/Pala Përgjegjëse në ankesë

Kolegji i Apelit të AKP-së, i Gjykatës Supreme të Kosovës, i përbërë nga gjyqtarët: Anne Kerber, Kryetare e Kolegjit, Elka Filcheva - Ermenkova dhe Sylejman Nuredini, Antarë, në lidhje me ankesat kundër vendimit të Komisionit për Kërkesa Pronësore të Kosovës KPCC/D/A/102/2011 (lëndët janë të regjistruara në AKP me numrat KPA 20163, KPA 20164, KPA 20165, KPA 20166, KPA 20167, KPA 20168 dhe KPA 20169), i datës 23 shkurt 2011, pas shqyrtimit të mbajtur me 26 korrik 2012, mori këtë:

AKTGJYKIM

- 1- Ankesat e paraqitura nga Đ.P. me datë 21 korrik 2011 dhe të regjistruara me numrat GSK-KPA-A-93/11 deri me GSK-KPA-A-99/11, janë bashkuar në një lëndë të vetme me numër GSK-KPA-A-93/11.
- 2- Ankesat e paraqitura nga Đ.P. me datë 21 korrik 2011, refuzohen si të pabazuara.
- 3- Konfirmohet vendimi i Komisionit për Kërkesa Pronësore të Kosovës KPCC/D/A/102/2011, i datës 23 shkurt 2011, për sa i takon lëndëve të regjistruara me numrat KPA20163, KPA20164, KPA20165, KP20166, KPA20167, KPA20168 dhe KPA20169.
- 4- Obligohet pala ankuese që të paguaj shpenzimet e procedurës në shumën prej € 350 (treqind e pesëdhjetë) brenda afatit prej 90 (nëntëdhjetë) ditësh nga dita e dorëzimit të këtij aktgjykimit nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm.

Përmbledhja e çështjeve procedurale dhe faktike:

Me 4 dhjetor 2006, Đ.M.P., duke vepruar si anëtar i familjes dhe në emër të babait të tij tanimë të ndjerë, ka parashtruar 7 (shtatë) kërkesa në Agjencinë Kosovare të Pronës (AKP), duke kërkuar konfirmimin e së drejtës së pronësisë në disa ngastra dhe ri-posedimin e tyre. Ai ka shpjeguar se këto ngastra kadastrale kanë qenë të babait të tij M.S.P., dhe të cilat ishin uzurpuar.

Për ta mbështetur kërkesën e tij, ai ka paraqitur në AKP dokumentet si në vijim:

- Certifikatën e tij të lindjes, të lëshuar me datë 2 nëntor 1998 nga Komuna e Vushtrrisë, Republika e Serbisë;
- Transkripti i Fletës Poseduese Nr. 221, të lëshuar me 6 shtator 1999 nga Komuna e Vushtrrisë, Zona Kadastrale e Gracës, Republika e Serbisë; dhe
- Leternjoftimin, të lëshuar me datë 19 mars 1997 nga Komuna e Vushtrrisë, Republika e Serbisë.

Fleta Poseduese Nr. 221, ka treguar se M.S.P., ishte pronar i ngastrave të kërkuara në Komunën e Vushtrrisë, Zona Kadastrale e Gracës, si në vijim:

Numri i ankesës dhe dosjes së lëndës së AKP-së	Të dhënat lidhur me ngastrën e kërkuar
GSK-KPA-A-93/11 (KPA20163)	Ngastra Nr. 794/3, në vendin e quajtur “Ljigata/Kod Laba”, pemishte e klasës së 2-të, me sipërfaqe prej 13 ari e 6 m ² ; Ngastra Nr. 794/6, në vendin e quajtur “Ljigata/Kod Laba”, pemishte e klasës së 2-të, me sipërfaqe prej 6 ari e 75 m ² ;
GSK-KPA-A-94/11 (KPA20164)	Ngastra Nr. 801/5, në vendin e quajtur “Ljigata”, kullosë e klasës së parë, me sipërfaqe prej 2 ari e 97 m ² ;
GSK-KPA-A-95/11 (KPA20165)	Ngastra Nr. 808, në vendin e quajtur “Ljigata/Kod Kuće”, jopjellore, me sipërfaqe prej 3 ari e 12 m ² ;
GSK-KPA-A-96/11 (KPA20166)	Ngastra Nr. 824, në vendin e quajtur “Ljigata”, arë e klasës së 2-të, me sipërfaqe prej 27 ari e 6 m ² ;
GSK-KPA-A-97/11 (KPA20167)	Ngastra Nr. 827/4, në vendin e quajtur “Ljigata”, arë e klasës së parë, me sipërfaqe prej 40 ari e 3 m ²
GSK-KPA-A-98/11 (KPA20168)	Ngastra Nr. 832/1, në vendin e quajtur “Ljigata”, mal i klasës së 2-të, me sipërfaqe prej 6 ari e 16 m ² ;
GSK-KPA-A-99/11 (KPA20169)	Ngastra Nr. 836/3, në vendin e quajtur “Ljigata”, arë e klasës së parë, me sipërfaqe pre 3 ari e 45 m ² ; Ngastra Nr. 837/3, në vendin e quajtur “Ljigata”, kullosë e klasës së parë, me sipërfaqe pre 24 ari e 9 m ² ;

Më vonë gjatë procedurës, paraqitësi i kërkesës ka dorëzuar:

- Certifikatën e vdekjes së bartësit të së drejtës së pronës, lëshuar me datë 26 tetor 2007 në Krlevë, Komuna e Vushtrrisë, Republika e Serbisë;

- Kopjen e Planit Nr. 953-1/2010-80, lëshuar me datë 10 mars 2010 nga Zyra Kadastrale e Vushtrrisë, Republika e Serbisë;
- Kopjen e Planit Nr. 953-1/2010-182, lëshuar me datë 28 maj 2010 nga Zyra Kadastrale e Vushtrrisë, Republika e Serbisë;
- Transkriptin Nr. 952-1/2010-2123 të Fletës Poseduese Nr. 221, lëshuar me datë 28 maj 2010 nga Zyra Kadastrale e Vushtrrisë, Republika e Serbisë;
- Kopjen e Planit Nr. 953-1/2010-284, lëshuar me datë 24 gusht 2010;
- Kopjen e Planit Nr. 953-1/2010-312, lëshuar me datë 15 shtator 2010 nga Zyra Kadastrale e Vushtrrisë, Republika e Serbisë;
- Ekstraktin Nr. 952-1/2010 -2783 nga Fleta Poseduese Nr. 53, lëshuar me datë 27 shtator 2010 nga Zyra Kadastrale e Vushtrrisë, Republika e Serbisë;

Në mars (KPA20167, KPA20168 dhe KPA20169) dhe gusht (KPA20163, KPA20164, KPA20165, KPA20166, KPA20167 dhe KPA20168) të vitit 2007, pastaj në maj (KPA20166 dhe KPA20165) dhe shtator (KPA20169, KPA20167, KPA20163) të vitit 2010, ekipi i AKP-së për njoftim, ka shkuar në vendet ku pretendohej se ndodheshin ngastrat e kërkuara dhe ka vendosur shenjat që tregonin se pronat ishin objekt kontesti të kërkesave dhe se palët e interesuara duhet t'i paraqisnin përgjigjet e tyre brenda 30 ditëve. Gati të gjitha ngastrat ishin gjetur të uzurpuara, përveq ngastrave 836/3 dhe 837/3 (KPA20169). Njoftimet e sipercakura janë kontrolluar në maj (KPA20166 dhe KPA20165) dhe shtator (KPA20169, KPA20168, KPA20167, KPA20164 dhe 20163) të vitit 2010, ishin bërë në bazë të hartës kadastrale, ortophotos dhe koordinatave të GPS dhe ishin gjetur në rregull.

AKP-ja kishte kërkuar nga parashtruesi i kërkesës që të dorëzojë çertifikatën e vdekjes së babait të tij dhe kishte pyetur nëse kishte filluar procedura e trashëgimisë. Parashtruesi i kërkesës u përgjigj se babai i tij kishte vdekur me 22 Mars 1993 dhe se nuk ishte filluar procedura për trashëgimi.

Mbi bazën e Fletës Poseduese Nr. 221 të dorëzuar, zyrtarët e AKP-ës kanë gjetur Fletën Poseduese Nr. 221 të Kombeve të Bashkuara të lëshuar me datë 25 shtator 2007 nga Komuna e Vuçitërnës për Zonën Kadastrale të Gracës, dhe Çertifikatën Mbi të Drejtat e Pronës së Paluajtshme Nr. UL-70202022-00221 të lëshuar me datë 27 gusht 2010 nga Komuna e Vushtrrisë, që tregojnë se të gjitha parcelat që kërkohen ishin në posedim të M.S.P. - babait të paraqitësit të kërkesës, si pronarë i këtyre paluajtshmërive. Edhe çertifikata e lindjes e paraqitësit të kërkesës dhe çertifikata e vdekjes së babait të së drejtës pronësore të cilat ishin paraqitur kanë mundur të verifikohen.

Me 20 tetor 2008, R.H. ka paraqitur përgjegje në AKP, duke cekur se ai i ka blerë parcelat e kërkuara objekte kontesti të këtyre lëndëve dhe se ai ishte bartësi i së drejtës pronësore. Ai ka spjeguar se palujtshmëritë në fjalë i ka blerë nga paraqitësi i kërkesës Đ.P., kur me datë 18 maj 2001 kishte lidhur kontratë interne me të, e cila sipas tij nuk ishte vërtetuar në gjykatë për shkak se në atë kohë gjykatat nuk ishin funksionale.

Në vijueshmëri të këtij konstatimi, pala përgjegjëse ka ofruar një ekzemplar pa datë, pa nënshkrim dhe të pa vërtetuar të autorizimit të dhënë nga S.P. (gruaja e bartësit të së drejtës pronësore dhe e ëma e paraqitësit të kërkesës), me të cilin ajo autorizonte djalin e saj – paraqitësin e kërkesave, që në emër dhe llogarinë e saj të mund të lidhë dhe nënshkruaj kontratën e shitëblerjes për 1/3 e pjesës ideale të palujtshmërive që evidentohen në emër të saj dhe atë në Fletët Poseduese: Nr. 221 dhe Nr. 222, si dhe që të pranoj çmimin shitë-blerës të kontraktuar për këto palujtshmëri.

Për më tepër, pala përgjegjëse ka ofruar edhe një deklaratë, sipas tij të dhënë nga paraqitësi i kërkesës dhe të vërtetuar me 18 maj 2001 në Gjykatën Komunale në Vršac, Serbi, në të cilën mund të lexohet se ai pranonte se nënshkrimi në kontratën e shitëblerjes ishte i tij. Raporti i verifikimit i AKP-ës, i datës 8 dhjetor 2010, verifikon faktin se kjo deklaratë nga paraqitësi i kërkesës ishte e dhënë dhe e vërtetuar në Gjykatën Komunale të Vršac me 18 maj 2001, nën numrin VR.Nr. 1085/2010.

Paraqitësi i kërkesës, me 10 nëntor 2010 i ka ofruar AKP-ës një deklaratë të tij, përmes së cilës theksonte se palujtshmëritë e evidentuara në emër të babait të tij M.P. nuk ishin shitur, për faktin se sipas tij askush s'kishte të drejtë ligjore të bënte këtë, duke mohuar se autorizimi dhe deklarata e dhënë ishin vërtetuar nga ai si trashëgimtar i palujtshmërive.

Përfundimisht, në të njejtën deklaratë, paraqitësi i kërkesës theksonte se S.P. - bashkëshortja e bartësit të së drejtës pronësore (dhe e ëma e tij), kishte qenë në posedim të ngastrave të kërkuara deri me datën 30 dhjetor 2004, që korrespondon edhe me ditën e saj të vdekjes.

Kontaktet midis AKP-ës dhe paraqitësit të kërkesave, të datave 2 shkurt 2010, 28 tetor 2010, 1 nëntor 2010, 17 dhjetor 2010 dhe 3 shkurt 2011, rivërtetojnë deklarinimin e njejtë të dhënë nga paraqitësi i kërkesës se nëna dhe familja e tij kishin në posedim dhe shfytëzim pronat e kërkuara deri me 2004. Më tutje në këtë komunikim paraqitësi i kërkesës thekson se pronat e kërkuara ishin uzurpuar nga pala përgjegjëse pas vdekjes së nënës së tij dhe se nuk ishte inicuar kurrfarë procedure e trashëgimisë.

Komisioni për Kërkesa Pronësore i Kosovës (KKPK) me vendimin e tij KPCC/D/A/102/2011, i datës 23 shkurt 2011, ka hedhë të gjitha kërkesat, pasi që ato nuk kanë qenë nën juridiksionin e KKPK-së. Nën Nr. 32

të vendimit ndër të tjera thuhet si në vijim “Paraqitësi i kërkesës pretendon se nëna e tij kishte mbetur në shfrytëzim të palujtshmërive deri në dhjetor të vitit 2004, edhe pas të konfliktit të armatosur”. Pastaj, thuhet si në vijim: “Paraqitësi i kërkesës konfirmoi se nuk ka pasur humbje të posedimit për shkak të konfliktit 1998-99, por pas vdekjes së saj në vitin 2004, pronat janë uzurpuar nga personat e panjohur”. Në këto rrethana, Komisioni vjen në përfundim si në vijim “ kërkesat duhet të hidhen poshtë pasi bien jashtë juridiksionit të Komisionit”.

Vendimi i është dorëzuar paraqitësit të kërkesës me 23 qershor 2011.

Me 8 korrik 2011, paraqitësi i kërkesës (më tutje në tekst: “ankuesi”) ka paraqitur ankesat në Gjykatën Supreme, duke kundërshtuar vendimin e KKPK-së për shkak të (a) vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe (b) aplikimit jo të drejtë të së drejtës materiale.

Gjendje faktike e vërtetuar gabimisht në vendimin e Komisionit sipas ankuesit qendron në citimin e pasaktë të deklaratës së tij si në vijim “nëna e tij e ndjerë ishte në posedim të palujtshmërive deri në dhjetor të 2004, kur edhe kishte vdekur”. Për më tepër ai thekson si në vijim “është plotësisht i pasaktë fakti se kjo është mbështetur në deklaratën e tij”.

Më tutje ai në ankesën e tij deklaron si në vijim “se nuk kishte thënë asnjëherë se nëna e tij ishte në posedim të palujtshmërive deri në vdekjen e saj”. Më tutje ai thekson si në vijim “familja e tij kishte humbur posedimin e palujtshmërive pas largimit nga Kosova në vitin 1999 dhe se ata nuk ishin në posedim të tyre në kohën e paraqitjes së kërkesës, ashtu siq nuk janë as sot”.

Për më shumë në ankesat e tij ai i referohet edhe një vendimi tjetër të Komisionit KPCC/D/R/23/2008, i datës 28 Gusht 2010 që i referohet kërkesës KPA20162 (GSK-KPA-A-92/11), që ka të bëjë me një shtëpi e cila është e regjistruar njejtë sikur edhe palujtshmëritë tjera në Fletën Poseduese Nr. 221, duke pohuar si vijon “ Se në këtë kërkesë AKP-ja nuk ka vërtetuar faktin se nëna e tij ishte në posedim të pronës deri në dhjetor të 2004”, duke theksuar më tutje si vijon “ Është jologjike që dikush të jetë në posedim të tokës dhe jo në posedim të shtëpisë. Situata tjetër e kundërt kur dikush posedon shtëpinë dhe jo tokën do të ishte më shumë logjike”. Pra, sipas tij Komisioni i AKP-ës ka konstatuar dhe vendosur ndryshe për rastet e njejta.

Pala ankuese kërkon që vendimet për ankesat të jenë në favorin e tij, në mënyrë që ai të riposedoj pronat e kërkuara dhe të regjistruara në emër të babait të tij.

Ankesa i është dorëzuar palës përgjegjëse në kërkesë (më tutje në tekst: “pala përgjegjëse në ankesë”) me 5 korrik 2011. Pala përgjegjëse në ankesë nuk ka reaguar.

Gjykata Supreme i ka bashkuar kërkesat.

Arsyetim ligjor:

Bashkimi i ankesave:

Neni 13.4 i Rregullores së UNMIK-ut 2006/50 e ndryshuar me Ligjin Nr. 03/L-079 mbi Zgjidhjen e Kërkesave lidhur me Pronën e Paluajtshme Private duke përfshirë Pronën Bujqësore dhe atë Komerciale, përcakton se Gjykata Supreme mund të vendosë për ankesat e bashkuara apo të shkrira, kur për bashkimin apo shkrirjen e kërkesave është vendosur nga Komisioni, në pajtim me nenin 11.3 (a) të kësaj Rregulloreje. Ky nen i mundëson Komisionit që të marrë në konsideratë bashkimin ose shkrirjen e kërkesave me qëllim të shqyrtimit dhe marrjes së vendimeve kur ekzistojnë çështje të përbashkëta ligjore dhe të provave.

Neni 408.1 në lidhshmëri me nenin 193 të Ligjit Nr. 03/L006 mbi Procedurën Civile të cilat janë të zbatueshme në procedurën e apelit pranë Gjykatës Supreme sipas nenit 12.2 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/50, e ndryshuar me Ligjin Nr. 03/L-079, parshohin mundësinë e bashkimit me aktvendim të të gjitha ankesave nëse ky bashkim i kontribon efikasitetit të procedurës.

Në tekstin e ankesave të parashtruara nga ana e ankuesit, Gjykata Supreme konstaton se e gjitha baza faktike dhe ligjore, si dhe çështja e provave është plotësisht e njëjtë në të 7 (shtatë) lëndët. Vetëm parcelat, objekte të së drejtës pronësore, të cilat pretendohen në secilën kërkesë janë të ndryshme. Ankesat bazohen në deklaratën e njëjtë sqaruese dhe në dokumentacionin e njëjtë. Për më shumë edhe arsyetimi ligjor i dhënë nga ana e Komisionit për kërkesat është i njëjtë. Prandaj është e qartë se është efikase të bashkohen ankesat.

Ankesat e regjistruara nën numrat GSK-KPA-A-93/11 deri 99/11 janë bashkuar në një lëndë të vetme të regjistruar nën numrin GSK-KPA-A-93/11.

Pranueshmëria e ankesave:

Sipas nenit 12.1 të Rregullores së UNMIK-ut Nr. 2006/50 e ndryshuar me Ligjin Nr. 03/L-079, pala mund të paraqesë ankesë kundër vendimit të Komisionit brenda tridhjetë (30) ditëve nga njoftimi i palëve për vendimin.

Në rastin konkret vendimet e KKPK-ës i janë dorëzuar ankuesit me datë 23 qershor 2011, i cili edhe ka qenë palë në procedurën e instancës së parë, ndërsa ankesat nga ana e tij janë parashtruar me datë 8 korrik 2011, e që është më pak se 30 ditë nga dita e pranimit të njoftimit mbi vendimet e KKPK-ës.

Ankesat janë të pranueshme.

Meritat:

Gjykata Supreme e Kosovës vëren se në bazë të dokumentacionit të siguruar nga paraqitësi i kërkesës dhe raporteve të verifikimit të Sekretariatit Ekzekutiv, Komisioni ka vlerësuar si duhet se humbja e posedimit mbi pronat e kërkuara nuk ishte rezultat i lidhshmërisë me rrethanat e konfliktit të armatosur të vitit 1998-1999 dhe në të njëjtën kohë ka vendosur drejtë kur kërkesat i ka hedhur poshtë.

Gjykata Supreme dëshiron të theksojë se KKPK-ja nuk e ka cituar në mënyrë të pasaktë palën ankuese, ashtu siq theksohet në ankesat e parashtruara nga ai.. Në deklaratën e tij të datës 10 nëntor 2010, ankuesi theksonte se bashkëshortja e bartësit të së drejtës pronësore, që ishte edhe nëna e tij, kishte qenë në posedim dhe shfrytëzim të pronave të kërkuara deri me 30 dhjetor 2004, kohë që korrespondonte edhe me ditën e vdekjes së saj. Prandaj, nga gjendja e tillë gjykata nuk gjen se kemi të bëjmë me vërtetim të gabuar të gjendjes faktike, si bazë reale për paraqitjen e ankesës nga ankuesi.

Sipas nenit 3.1 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/50 të ndryshuar me Ligjin Nr. 03/L-079, paraqitësi i kërkesës ka të drejtë në një urdhëresë nga Komisioni për ri-posedim të pronës, nëse paraqitësi i kërkesës jo vetëm që dëshmon pronësinë e pronës së paluajtshme private, por edhe që ai apo ajo nuk është në gjendje t'i ushtrojë këto të drejta pronësore për shkak të rrethanave që ndërlidhen drejtpërsëdrejti apo rezultojnë nga konflikti i armatosur që ka ndodhur në Kosovë ndërmjet 27 shkurti 1998 dhe 20 qershorit 1999.

Megjithatë, paraqitësi i kërkesës në këtë rast nuk ka vërtetuar se është i kufizuar në ushtrimin e të drejtave të kërkuara pronësore për shkak të konfliktit të armatosur të vitit 1998/1999. Pala ankuese nuk pohon se ai apo nëna e tij është dashur të largohen nga prona për shkak të konfliktit të armatosur. Përkundrazi, pala ankuese deklaron se nëna e tij – bashkëshortja e bartësit të së drejtës pronësore kishte qenë në posedim të ngastrave të kërkuara deri me datën 30 dhjetor 2004. Prandaj, faktet e dhëna nga ankuesi në ankesën e tij me ato çfarë

ishin ofruar nga ai në procedurën para Komisionit duken me tepër se kontradiktore me ato që janë prezentuar nga ai në procedurën para Komisionit dhe më shumë se diskutabile.

Prandaj, nuk ka ndonjë shenjë apo madje ndonjë provë se paraqitësi i kërkesës e kishte humbur pronën si rezultat i konfliktit të armatosur në Kosovë në vitin 1998/1999. Përkundrazi, faktet e dhëna nga ankuesi japin arsye për të besuar se prona ishte humbur pas vdekjes së nënës së tij në vitin 2004.

Prandaj, pasi që kërkesa është jashtë juridiksionit të KKPK-së, KKPK-ja nuk ka vendosur rreth pronësisë së palës ankuese dhe në këtë mënyrë edhe nuk ka pasur nevojë të lëshohet në shqyrtim të mëtutjeshëm në këtë çështje. Në vijueshmëri të gjithë kesaj që u tha Gjykata Supreme gjen se në vendimin e KKPK-ës nuk janë përfshirë shkelje të së drejtës materiale, si bazë tjetër reale e pretenduar dhe e theksuar për paraqitjen e ankesës nga ana e ankuesit.

Edhe Gjykata Supreme refuzon ankesat e sipërcituara dhe rezultativisht bazuar mbi arsyetimin ligjor të mësipërm, vërteton vendimin e KKPK-ës.

Përfundimisht, ky vendim nuk prejjudikon të drejtën e ankuesit të kërkojë vërtetimin e së drejtës pronësore mbi palujtshmëritë objekt të kontestit, para gjykatës kompetente vendore.

Shpenzimet e procedurës:

Në bazë të Shtojcës III, nenit 8.4 të Urdhresës Administrativ (UA) 2007/5 e ndryshuar me Ligjin Nr. 03/L-079, palët lirohen nga shpenzimet e procedurës para Sekretarisë Ekzekutive dhe Komisionit. Megjithatë, një përjashtim i tillë nuk është i paraparë për procedurat para Kolegjit të Apelit. Si pasojë, regjimi normal i pagesës së taksës gjyqësore të paraparë me Ligjin mbi Taksat Gjyqësore (Gazeta Zyrtare e KSAK-së, 3 tetor 1987) dhe me UA Nr. 2008/2 të Këshillit Gjyqësor të Kosovës mbi unifikimin e taksave gjyqësore për procedurat para Kolegjit të Apelit.

Kështu që, tarifat e mëposhtme të gjykatës zbatohen për procedurat aktuale të apelit::

- Taksa nga tarifa gjyqësore për paraqitjen e ankesës (neni 10,11 i UA 2008/2): 30 €
- Taksa nga tarifa gjyqësore për nxjerrjen e aktgjykimit (nenet 10,21, 10,12 dhe 10.1 të UA 2008/2), duke pasur parasysh se vlera e pronës së kërkuar më arsye mund të vlerësohet në € 50,000: € 300 (€ 50 + 0,5% e € 50,000).

Këto tarifa gjyqësore duhet të merren përsipër nga ankuesi që humb rastin. Në përputhje me nenin 46 të

Ligjit mbi Shpenzimet Gjyqësore, afati për pagesën e taksave në fjalë nga personi i cili ka vendqëndrim ose vendbanim jashtë vendit nuk mund të jetë më i shkurtër se 30 ditë e më i gjatë se 90 ditë. Gjykata Supreme vendos që në rastin konkret, shpenzimet gjyqësore duhet të paguhen nga ankuesi në afat prej 90 ditësh nga dita kur aktgjykimi i është dorëzuar atij. Neni 47.3 parashihet që në rast se pala nuk i paguan taksat brenda afatit të dhënë, pala duhet të paguajë një gjobë prej 50% të shumës së gjobës. Në rast se pala nuk i paguan taksat brenda afatit të dhënë, atëherë bëhet zbatimi i detyrueshëm i pagesës.

Këshillë juridike

Në përputhje me Nenin 13.6 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/50 të ndryshuar me Ligjin 03/L-079, ky aktgjykim është i plotfuqishëm dhe i detyrueshëm dhe nuk mund të kundërshtohet përmes mjeteve të zakonshme apo të jashtëzakonshme juridike.

Anne Kerber, Kryetare e Kolegjit, EULEX

Sylejman Nuredini, Gjyqtar

Elka Filcheva - Ermenkova, Gjyqtare e EULEX-it

Urs Nufer, Referent i EULEX-it